

forandret, lægge mindst Vægt paa. Ikke desto mindre er det dog ikke uden Betydning; de ærede Medlemmer vilde meget mere fra Forhandlingerne i forrige Samling erindre, at det da blev godtgjort, at det paa Grund af den Volgebevægelse, som Capitelstærterne ere underkastede, kan faae en ikke ringe Betydning, at den, der vil afløse, kan vente med Afløsningen c. 10 Aar for at see, om der ikke i de senere Aar af disse maatte indtræde en Række af meget lave Capitelstærter. S. A. mindelighed er det jo netop Tilfældet, at nogle Aar efter hverandre have høje, andre derimod lave Capitelstærter. So længere man altsaa gjør det Tidrum, i hvilket det skal staae den Paagjældende aabent at afløse sine Afgifter, desto mere giver man det over i hans Magt at vælge et for hans Interesses og altsaa imod Statskassens Interesse gunstigt Tidspunkt. Det er saaledes ikke uden Betænkelighed at tilstaae en lang Frist, og Finantsministerens oprindelige Forslag gif derfor ogsaa, som jeg før gjorde opmærksom paa, kun ud paa at tilstaae en Frist af 5 Aar. Dette var netop støttet paa den Betragtning, at det vilde være betænkeligt at indrømme et længere Aaremaal, hvori man kunde benytte en Lov som den foreslaaede, og det forudsattes derved, at man burde tage Hensyn til Capitelstærterne for de senere Aar, naar der blev Spørgsmaal om, hvorvidt og paa hvilke Betingelser man, efter Fristens Udlob, vilde fornye Loven. — Der er kun ringe Anledning for mig til yderligere at gaae ind paa de to andre Endringsforslag, efterat den høitærede Finantsminister nu har udtalt sig. Jeg skal kun bemærke, at det beroede paa en Misforstaaelse af mine Uttringer, naar den ærede Minister formeente, at jeg havde ytret, at den eneste Leilighed, hvorved Afbetaling af de halve Rjebesummer hidtil foregik, var ved Udstykninger. Jeg har udtrykkelig udtalt, at der ogsaa foregik og fremdeles vilde foregaae Afbetalinger i saadanne Tilfælde, hvor det af andre Grunde var den, der havde en saadan Prioritet indestaaende i sin Eiendom, belømt at udbetale den Sum, som Statskassen saaledes havde indestaaende i Eiendommen, f. Ex. ved Prioritetsforholds Omordning. Men Følgen deraf

vilde jo altsaa blive, at Statskassen kom til at tabe — for Diebliffet 17 pCt. af Capitalen.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning.

1) Endringsforslag af Fischer, Grevenkop-Castenschold og Sonne under Nr. 1 til § 1:

§ 3die Linie forandres Tallet „10“ til „5“, i 4de Linie „1870“ til „1871“ og i 6te Linie forandres „15“ sidste Aar . . .“ indtil Paragraphens Slutning til: „10 sidste Aar, der gaae forud for det Aar, i hvilket Afløsningen finder Sted“.

forlæstedes med 30 Stemmer mod 11.

2) Lovforslagets saaledes uforandrede § 1 (see Tillæg C Sp. 111—12)

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

3) Endringsforslag af Fischer, Grevenkop-Castenschold og Sonne under Nr. 2 til § 2:

§ 2den Linie sættes Punctum efter Ordet „Hele“, og istedetfor Resten af Paragraphen sættes Følgende:

„Ved Afløsningen ansættes Capitalværdien af de i Korn eller Smør bestaaende Afgifter til den aarlige, paa den i § 1 angivne Maade beregnede, Afgift, tagen 25 Gange; Capitalværdien af de i Penge bestaaende Afgifter beregnes til den aarlige Udelses 25dobbelte Beløb i 4 pCt. Rente hørende uopfyldelige Statsobligationer. Paa samme Maade beregnes Capitalværdien af de i Forbindelse dermed staaende Skatter og Afgifter, der paahvile Statskassen, hvilke stedse skulle overtages af Afløseren. Den udfomne Forskjels fulde Beløb bliver at indbetale i Statskassen“.

Beholdes dette Endringsforslag, forandres i § 4, 4de Linie, og i § 6, 3die Linie, Ordet „renteberende“ til: „Rente hørende“.

Dis § 5 ikke udgaaer, foretages samme Retelse i dens 2den Linie

vedtoges med 28 Stemmer mod 13.